

Nutno tedy vycházeti z toho, že zastavení sporných požitků nestalo se v souvislosti s disc. řízením a že naopak úřední výměr, kterým zastavení to bylo vysloveno, má povahu samostatného rozhodnutí, zasahujícího do právní sféry st-lový, které jest právní moci schopno a které nebyvši st-lem v 60denní lhůtě předepsané v § 14 zák. o ss napadeno stížností na nss, v právní moc vešlo a v ní setrvalo. — — — —

Jestliže tedy zastavení diet a paušálu dnem 31. srpna 1922, provedené výnosem žal. úřadu z 22. února 1924 bylo samostatným rozhodnutím a jako takové vešlo v právní moc a stalo se — ježto nebylo včas napadeno stížností na nss — neodstranitelným, nemůže st-l teprve v nynější stížnosti namítati, že podle nař. min. pro Slov. z 20. července 1919 přísluší škol. inspekt. jako plat 40 Kč denně a 1000 Kč ročního paušálu kancelářského, že má tedy i tento paušál i diety povahu řádných požitků a že náleží do té doby, dokud percipient nebyl úřadu právně zbaven, zejména i po dobu dovolené ze služ. důvodů a j.v. se tyto námitky jako nepřípustné.

Č. 6464.

S t á t n í z a m ě s t n a n c i : * Usnesení ministerské rady z 20. března 1925 nezakládá právní nárok na vysokoškolský přídavek za rok 1924.

(Nález ze dne 8. dubna 1927 č. 7257.).

V ě c: Pavel K. v B. proti ministerstvu školství a národní osvěty (min. taj. Dr. Čeněk Šofferle) stran vysokoškolského přídavku.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á .

D ů v o d y: St-l byl usnesením vlády Čsl. republiky ze 14. září 1922 jmenován úředníkem ve školské službě na Slov. v VIII. hodn. třídě se zákonnými požitky a byl mu jakožto trvalé služ. místo ustanoven referát min. škol. v Bratislavě s dodatkem, že po rozumu uvedeného usnesení min. rady bude o jeho úředním titulu a skupinovém zařazení, jakož i o započtení služ. doby rozhodnuto dodatečně. St-li nemajícímu plného vysokoškolského vzdělání, dostalo se upotřebením ve funkci nejprv presidiálního referenta ve věcech parlamentárních a právních, později referenta administrativně-právního a posléze referenta pro věci administrativní a právní škol národních v župě bratislavské.

Při poukazu odměn na základě zák. č. 289/24 na rok 1924 a na rok 1925 podle »pravidel«, usnesených vládou dne 20. března 1925 a dne 18. června 1925, byla st-li poukázána odměna, a to za rok 1924 ve výši dvou třetin z 20procentního místního přídavku, za rok 1925 ve výši 20 procent z řečeného přídavku místního.

Podáním z 15. prosince 1924 zažádal st-l u min. škol. za přiznání plného vysokoškolského přídavku na léta 1923 a 1924, dovozuje svůj právní nárok na tento přídavek, podáním z 20. května 1925 pak vyřízení uvedené žádosti urgoval a mimo to domáhal se i výplaty plného vysokoškolského přídavku za druhou polovici roku 1922.

Dne 9. června 1925 dodán byl st-li nař. výnos min. škol. z 2. června 1925 tohoto obsahu: »Přihlížeje k Vaší mimořádné úřední činnosti při

referátu min. škol., povolují Vám zcela výjimečně odměnu 1.400 Kč a činím opatření, aby Vám byla s urychlením poukázána.«

Rozhoduje o stížnosti, řídil se nss těmito úvahami: — — — —

St-l zakládá svůj příslušný nárok, pokud se dotýče druhé polovice roku 1922, na usnesení min. rady ze 7. srpna 1922, pokud se dotýče roku 1923, na usnesení min. rady z 12. července i z 25. října 1923, a pokud se dotýče roku 1924, na usnesení min. rady z 20. března 1925.

Než nálezem Boh. 4783/25 adm. vyslovil nss právní názor, že ani usnesení min. rady ze 7. srpna 1922, ani usnesení z 12. července a z 25. října 1923 nezakládají právního nároku pro státní zaměstnance na poskytnutí mimořádné odměny ve formě remunerací (t. zv. vysokoškolského přídatku). Pokud jde o rok 1924, vyslovil pak nss nálezem Boh. 5593/26 adm., že ustanovení §§ 1 a 2 zák. z 22. prosince 1924 č. 289 Sb. nezakládají pro úředníky tam uvedené právního nároku na poskytnutí odměn (t. zv. vysokoškolských přídatků). Při těchto právních názorech trvá nss i tuto. Jde dále již jen o to, zdali nárok uvedeného způsobu na rok 1924 byl založen pozdějším usnesením min. rady z 20. března 1925, jehož se stížnost dovolává. Ježto však, pokud jde o rok 1924, v důvodové zprávě k osnově zák. 289/1924, tisk č. 5012, vláda sděluje, že daného jí zmocnění bude použito k výplatě odměn stejným způsobem jako v roce 1923, v roce 1923 nebylo pak právního nároku na výplatu vysokoškolských odměn (srovnej nál. Boh. 4783/25 adm.), a ani text dovolávaného usnesení z 20. března 1925, k němuž došlo na základě zák. 289/1924, neposkytuje nikde podklad pro závěr, že toto usnesení chtělo stát. úředníkům s vysokoškolským vzděláním poskytnouti nárok na odměny nad zákon, nelze ani v tom stížnosti přisvědčiti, že by st-li příslušel nárok na vysokoškolský přídatek za rok 1924 podle usnesení min. rady z 20. března 1925.

Č. 6465.

Samospráva obecní. — Řízení před nss-em. — Administrativní řízení: I. O řešení prejudiciálních otázek soukromoprávních úřady správními a o přezkoumání jejich takto vydaných výroků nss-em. — II. O šetření, zda jde stran určitých nemovitostí o obecní statek a užívací práva podle § 70 obec. zřiz.

(Nález ze dne 8. dubna 1927 č. 7375.)

V ě c: Ant. M. a spol. v B. (adv. Dr. Ant. Utschik z Chebu) proti zem. správ. výboru v Praze (za zúč. Jiřího V. a spol. v B. adv. Dr. Benedikt Gibian z Prahy) stran užívání obecního statku.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: K žádosti st-lů z 11. července 1923 usnesla se osk v P., vyslechnuvši dne 5. prosince 1923 pamětníky, že nemovitosti zapsané ve vložce č. . . . v B., dosud používané st-li, nebyly nikdy obecním statkem ve smyslu § 288 o. z. o. a že užívatelům přísluší právo užívací jako právo soukromé. K odvolání Jiřího T. a spol. zrušil žal. úřad nař. rozhodnutím toto usnesení jako nezákonné a zmatečné a odmítl žádost st-lů z 11. července 1923 jako nepřipustnou. Žal. úřad spatřoval v usnesení